

מסורת הש"ס

(א) ע"ז.1. חוספתא דמלאי פ"ב ה"ט, (ב) חוספתא דמלאי פ"ב ה"ה, (ג) געפיט פ"ב מ"ה, (ד) יבמות כ"ה: ק"א:., (ה) יבמות כ"ה: נדרים ע"ג ב"ב קכ: קכ"א., (ו) נלקמן לה: לו: ג"ל:, (ז) חו"ג ז"ק, (ח) נלקמן לג"ל: ב"ה כח. תמורה י"ג. כל. כד. ונחם ע"ה: חולין קל"ג: (ט) ונשמע שנמשניות וכן בתמורה ובשאר דוכסא ליתא ובראש"י ורמב"ם ג"כ ליתא:, (י) ויחלף ז', (י"א) ג"ס (י"ב) ג' (יג) ומלאכי א"ל, (יד) שני יו"ה-ה"ח"ן הס"ד והשאר ים לנמוק ז"ק, (ט) חו"ג ז"ק, (ס) ועוד דמשמע הכא דיש חקיק לנ"י'ם המקבל עליו כ"י ז"ק, (ז) אמאי אין בן כיון דלא ז"ק, (ט) ובי ו' דרך רשעים שהיו מנשכים מקולקלים בגלוי וחסו יראי שמים כי מהרש"א, (י) נמוק (נפש, ק) צ"ל חוקי, (י) שראי ה"ה, (ט) ונחם שם לפניט וע"ש בנש"י ד"ה לעולם ובר' יאחא שם ליה שם ליה שם ששין אומנין בהמה עיר הנחמה אלף כהמת כבור ומעשר:,

מוסף רש"י

ובכולן שחזרו בהן. אגלונץ ועמי הארץ קאף, אין מקבלין אותן. להחיותן תמורת חצירות להפוך עולין (ע"ז י"ג.) אם עשו דבריהן במטמוניות. כסתר. עבירות שגברו עד הנה (שם). בפרהסיא. הוילי ופקדו כל קי שוב אין נותנין לכן לשון תשנהו שלמה (שם י"ג.) שובבים. משמע מודים ופרהסיא, לשון מדר וגולה, כמו (שעיה גז) ויך שובב נדבר לנו (שם). מפני שהיו בית דין. כלומר מילין או חלילה לא עשה חכם זו בחיבה, דק"ל חלילה ומילין כשגלה, ותכלה לא תשידי (יבמות כ"ה) כלומר לא יחד היה שם דנימא שבעלו תמנין, שהרי ב"ד היה שם ואין ב"ד פחות משלשה (שם קכ.)

הדרן עלך עד כמה

כל פסולי המוקדשין. כל קדשים בעלי חיים שנפדו בתמון, אף על פי שעדיין מקלם קדשה עליהן, שאסרן הכהון בניה וטעודה כדאמרינן נזבח ולא נזיה וכו' אפילו הכי נותנין מעשה חולין כן כן וכן משמעין באטניו ומכריזין בליטרא, חוץ מן הבכור והמעשר. שמיית מוכרין ביוקר איה להקדש אלף לבעלים, לפי שאין להם סדיון בתמון ליהות דמיון נמנין לקדשותן, דבכור נאמר לא תפיה ונמעשר נאמר לא ינאל, אלף נאכלין לבעלים בתמון, הדין אף טענין כן מעשה חולין תמיתם כסרם שנפול כן מוט ופסותם כבעלים, בעלים דבכור כן ובעלים דמעשר ישראלי, אלף שאר פסולי המוקדשים הניין מוכרין ביוקר להקדש, שלפי מה שידע שהנאמן יפה הוא מוסף פדיון מתחלתו, לפיכך מביזן אותו למוכרו באטניו, שהכל פוים שם ליקח כסר (ביצה כח) וכע"ז וביהם ע"ה: חולין קכ"ג: תמורה ה' ב"א., ורשוקלין מנה כנגד מנה. כשמוכרו תמון הכית (שם).

הדרן עלך עד כמה

שיטה מקובצת

(א) תבטיק ס"א טפטקי ס"א תבתי: (ב) הנאתן. גיליון

וכולן שחזרו בהן. סיפא דהך כרייתא דלעיל היא דקמיני הנא לקבל דברי חצירות חוץ מדבר אחד וכן כהן שקיבל עליו דברי כהונה חוץ מדבר אחד וכן בלוי שקיבל עליו דברי לוייה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותן שנאמר^(א) המקריב את דם השלמים וגו' בזמן שהכהנים עושין

רלונו של מקום מה כמיצ בהס"ס חלקס

נתמי אותם מאשי ובשאינ עושין רלונו של מקום מה כמיצ בהן מי גס כסס ויסגור דלתים^ט וכולן שחזרו בהן אין מקבלין אותם עולמית כו' בתוספתא דמסכת דמאי פ' ב' (ט) האורז במקומו מותר בחלת אנטוכיא: **עשו דברים במטמוניות**. שלא חיללו שם שמים בפרהסיא מקבלין אותם: **כאופו הווג ר"ש ור' יהושע בן קרחה: גבאי**. ממונה למלך לגבות מס מישראל: **פירש**. מן הגבאות: **אינטינא ליה שעשא**. שהיו חכמים ויכריזו לו לשאל הימנו הלכות: **קטר לנו**. קשר ותיקן: **להם ארבע מאות: ה** **תפתי**. כסאות: **ויל לתשיבוייהו**. ילך לתשיבותיה אחר החשיבות שבהר לו להיות מוכס ואינו לא נלך אללו: **הדרי צי**. מנגלות: **ו ורואה אם קדשו**. אם יש לו שלמים צביתו ונפל בהן מוט יראה אם קצוע הוא ויפדם ויזיאלם לחול: **מעשרויו**. מעשר דמהה שנפל בהם מוט: **ונשאל על טהרויו**. הוא עצמו אם צקי בהלכות נשאל לעצמו על טהרויו אם אירע בהן ספק ואינו צריך לילך אלל חכם אחר: **ה** **חוץ משל עצמו**. שאין כהן רשאי לראות מוט של כזכרותיו ולהתירו: **וחד מי מיהמן**. להסיר כבור ואפילו של אחרים והאנן מנן לקמן צפרק כל פסולי המוקדשין (דף לו:.) כבור שניסמית עינו ונקטעה ידו הרי זה יסמט על פי שלשה צני הכנסת: **אלא כגולא**. וכנה צנל הכבור אחד מהן: **ומי חשידי**. כולוה כשצילו: **והסנן**. ציבמות: **מיהנא או שחללה**. אשה לפני החכם מותר לישאנה ואינו נחשד לומר מנה מן המירה: **מפני שהוא ב"ד**. כלומר שלא ה היה נדדו שם אלף בית דין שלשה היו **שס: דאמר רב חסדא אמר רבי יוחנן ביחיד מומחה**. בתמכת נדרים **צפרק נערה המאורסה** (דף ע"ה:.) **ורואה אם קדשו**. ואינו נחשד לומר

על מוט עורב שהוא קצוע דמה לו לשקר הא אם היה רואה להוציאן ה לחול יכול לעשות צהיאר ולשאל לחכם ולפתוח בחרטה דהקדש טעות ולומר בטעות הקדשמי אלל כזכור דאיהו לא אקדשיה דהא מרחס קדוש ליכא למימר הכי **ונחשד: ומעשרויו**. דאינו נחשד לומר על עורב שהוא קצוע דאי היה בעי מעיקרא הוה עביד צהימירא קודם שיעשר עדיו: **שדי מומא כגולא**. דעדיין אינן קדושים דליהו כמטייל מוט צקדשים ואח"כ יעשר דמעשר בהמה חל על המוט דכמיצ (ויקרא כ) לא יצקר צין טוב לרע הילכך אינו נחשד: **ונשאל על טהרויו**. ואינו נחשד לומר טהור דאם טמאות הן מה יפסיד הא ה^ט חוץ ליה צימי טומאה. ובחולין קמיייר דתמורה טמאה לא חויא ליה אפילו צימי טומאתו **ט:**

עד כמה פרק רביעי בבורות

לא.

ובולין שחזרו בהן ב'. פ"ה צפ"ק דע"ז (דף י"ג.) אגולנים ועמי הארץ קאי שחזרו מרשען למוטב וחו תימנה למנה אין מקבלין אותם^ט דמשמע דאין תקנה^י לעשות עם הארץ נחצר^י שמקבל עליו דברי חצירות כו' ועוד דלשון עולמית משמע שכבר קבלו פעם אחרת ועוד דאמר רבי יהודה חזרו בהן במטמוניות אין מקבלין אותן (י"א) שאם חזרו למוטב במטמוניות ולא צפרהסיא^ט אין מקבלין אותן (י"ט) וכי זו ירא שמים כסתר ואומר ר"מ דקאי ארישא דקתני בתוספתא דדמאי צפרק שני עם הארץ שקבל עליו דברי חצירות כו' (י) (עוד כוכבים שקבל עליו דברי חצירות כו') (י"ג) גר שקיבל עליו דברי תורה כו' כהן שקבל עליו כהונה כו' לוי שקבל עבודה לוייה כו' והדר קתני וכולן שחזרו צכן כלומר שחזרו לסורס וקלקלו מעשייהו^{יז} אין מקבלין אותן עולמית כיון דלא יכלו לעמוד בה ר' יהודה אומר במטמוניות כלומר שחזרו לסורס במטמוניות ובגלוי נזהרין על דברי חצירות אין מקבלין אותן שגוניין דעת הדבריו ואין עושין אלף לפנים אלל אם לגמרי קלקלו מעשייהו אף צפרהסיא מקבלין אותן כשישוב דכשחזרין (י) חזרה לגמרי:

(י) **איכא דאמרי עשו דבריהם במטמוניות**. שהכניו בהם מתחלה קודם שחזרו לסורס שהיו נזהרין דברי חצירות אף כסתר מקבלין אותם כשישובו אלל אם לא הכניו בהם מעולם שעשו דברי חצירות כי אם צפרהסיא וצלנעה לא היו נזהרין היטב אין מקבלין אותם שגוניי דעת הדבריו הס: **ד"הא** חזו ל"יה בימי שומאחיו. תימה ותרומה טמאה דלא חויא ליה^ט וכי לא יהיה נאמן וכן בשאר כל איסור והיתר ובהדיא אמרינן בריש הדר (עירובין ד' ג"ג.) האי לורבא^{טו} דרצנן חזי ליה לנפשיה: **הדרן עלך עד כמה**

חו"ץ מן הבכור והמעשר שהנאתן לבעי"ם. אע"פ שמפרש טעם משום דהנאתן לבעלים על כרחין מדאורייתא היא כדמוכנה צפרק קמא דתמורה (דף מ.) ובסוף חלק (סנהדרין דף קי"ג:) גבי עיר הנדחת דריש בהמתך מי שנאכלין בתורת כהמתך^ט דתנן כל פסולי

ואיכא דאמרי חלש היה והיו צריכין לבקרר למ"ה: קטר להו ח' (תבתיק. עיטר להם. (עיטר להם) וזיל מאות כיסאות: וזיל לחשיבותיה וזיל לקדמותיה. כלומר הואיל והיה כבר גבאי ילך לו לחשבותו ולאומנותו הראשון ואנו לא נלך אצלו: מי חשידי. אפי' בשל עצמן: וכדאמר רב חסדא ביחיד מומחה. רואה בבורות הכא נמי ביחיד עסיקי' דאינו רואה של עצמו משום חשי: ונאמן ורואה את קדשי. ונאמן לומר מוט קצוע הוא ויכול לפדותו אפי' כדשמואל: הואיל דאיבעי מיתשיל עליהו. לפני חכם ויכול לומר לא זה הקדשתי אלא אחי ולא היה מוקדש הם הכי נאמן להתיירו:

ומעשרות להתיירן במומן שלא יצרכו לאוכלן לפנים מן החומה הואיל דאי בעי שדי מומא בבוליה עדריה והוי המעשר בעל מוט מעצמו: ונשאל על טהרותיו. דבני ביתו יכולין לשאל לו אם נולד ספק טומאה בטהרותיו ונאמן להתיר הואיל והא חזו ליה כשון טמאין לאוכלן בימי טומאתו ונאמן הוא:

הדרן עלך עד כמה

ב'פסולי המוקדשין. קדשים שנפל בהן מוט: **הנאמן להקדש**. אם מוכרין אותן ביוקר (ב) הנאת הקדש היא. ובגמרא מפרשא כולה: **באיטניו**. כשוק שלוקחין הרבה ונמכר ביוקר: **ונשקלין בליטרא**. כדרך שהקציצן מוכרין כשר חולין (ג) **כבור ומעשר**. אם נמכרין ביוקר: **הנאמן לבעלים**. כבור הנאמן לכהן ומוכר הנשר לכל מי שירצה דבשר כבור נאכל לכל אדם והכהן נוטל דמיו ולכהן קרי בעלים של כבור ומעשר הנאת מכירתו ביוקר לבעליו ישראל היא ומשום הנאת הדיוטות לא מזולתינן בקדשים לנהוג בהן מנהג חולין למוכרו באיטניו אלף צביתו ואף על פי שלא יקפצו עליהם צני אדם כל כך ואין נשקלין בליטרא אלף באומד ואם יפסיד לית לן בה: **ושוקלין מנה כנגד מנה כזכור**. שאם יש לו חתיכת כשר חולין שנשקלה בליטרא יכול לשקול כשר כבור כנגדה: **נגמ'**

ומעשרות להתיירן במומן שלא יצרכו לאוכלן לפנים מן החומה הואיל דאי בעי שדי מומא בבוליה עדריה והוי המעשר בעל מוט מעצמו: ונשאל על טהרותיו. דבני ביתו יכולין לשאל לו אם נולד ספק טומאה בטהרותיו ונאמן להתיר הואיל והא חזו ליה כשון טמאין לאוכלן בימי טומאתו ונאמן הוא:

הדרן עלך עד כמה

אפילו. בשוק של צבקיין. הואיל והנאתן להקדש. דמיונן רשאי בהן לזולל ולמוכרו באטניו ולשוקלן. כשבשוק נמכרין ביוקר ויהא ריוח להקדש. אבל כבור הואיל והנאת דמיו לבעלים אין רשאי לזולל בהן ואע"פ שאין שוקלין כנגד ליטרא עצמה אבל יכול לשקול בשר בכור כנגד ליטרא בשר חולין. והיינו מנה כנגד מנה:

עין משפט ונר מצוה

נא א מיי פ"י מהל' משכב

ומושב ה"ים:

גב ב מיי פ"ג מהל' צטורות

הל"א טושיע יו"ד סי'

שוב עט"י:

גג ג מיי פ"ו שם ה"ט:

ד מיי פ"י מהל' משכב

ומושב ה' ז':

גה ה מיי פ"י מהל' גירושין

הלכה עז טושיע אה"ע

סי' יב עט"י ב':

ו מיי פ"ו מהל' שטעוה

הל' א ופי"ד מהל' נדרים הל'

ה טושיע יו"ד סי' רמח סתף

סעי' י:

א ד מיי פ"א מהל' איסורי

מוצה הלכה יב ופ"א מהל'

צטורות הלכה יז סמך עשין

קמך טושיע יו"ד סי' שז

סעי' י:

איתבם ציון. ירמיהו ג די

איתבם ציון. ירמיהו ג די

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה הנאתן וכו'

ציוקר טובה הנאה

להקדש הוא: (ג) ד"ה

ונשקלין וכו' חולין הס"ד

ואח"כ מ"ה חוץ מן

הבכור והמעשר שאם

נמכרין ציוקר הנאתן לבעלים

מ"ל וד"ה א':

גליון הש"ס

תו"כ ד"ה דהא וכו' וכו'

לא ידחה נאמן. ע"י ברי'

סוף פ"ב דנעשים:

הדרן עלך עד כמה

רבינו גרשום

ובכולן שחזרו בהן. אשת חבר שניסת לפני הארץ ובתו של חבר ועבדו של חבר ועכשיו רוצין להיות שוב חברים אין מקבלין: חזרו במטמוניו. ולא בפרהסיא אין מקבלין אותן: איכא דאמרי אם עשו דברים במטמוניות. כלומר אם במטמוניות לא הקפידו בטהרות מקבלין דלא נתפסם לרבים שלא שמו טהרות הילכך מקבלין דרובהו שחן בחזקתן שהיו תחילה: ונעשה בבאי. מוכס: פירש. מבגאותו: אינטינאכא ליה שעתא. לישראל ממנו דבר הלכה לפי שהיה חכם גדול. ואיכא דאמרי חלש היה והיו צריכין לבקרר למ"ה: קטר להו ח' (תבתיק. עיטר להם. (עיטר להם) וזיל מאות כיסאות: וזיל לחשיבותיה וזיל לקדמותיה. כלומר הואיל והיה כבר גבאי ילך לו לחשבותו ולאומנותו הראשון ואנו לא נלך אצלו: מי חשידי. אפי' בשל עצמן: וכדאמר רב חסדא ביחיד מומחה. רואה בבורות הכא נמי ביחיד עסיקי' דאינו רואה של עצמו משום חשי: ונאמן ורואה את קדשי. ונאמן לומר מוט קצוע הוא ויכול לפדותו אפי' כדשמואל: הואיל דאיבעי מיתשיל עליהו. לפני חכם ויכול לומר לא זה הקדשתי אלא אחי ולא היה מוקדש הם הכי נאמן להתיירו:

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה

הדרן עלך עד כמה